

BILTEN

VEČERAS

ŽAK I NJEGOV GOSPODAR

REGIONALNO POZORIŠTE NOVI PAZAR

POKROVITELJI FESTIVALA

GRAD NOVI PAZAR

ZAJEDNICA PROFESIONALNIH
POZORIŠTA SRBIJE

regionalno pozorište
novi pazar

министарство
културе републике србије

KAKO SU TEKLE PRIPREME ZA FESTIVAL

“JOAKIM VUJIĆ“ PRVI PUT U NOVOM PAZARU

Jednoglasnom odlukom skupštine Zajednice profesionalnih pozorišta u Srbiji početkom godine Novi Pazar je domaćin 54. Festivala „Joakim Vujić“. Lokalna samouprava prepoznala je značaj prestižnog festivala sa dugom tradicijom i pružila je podršku u finansijskom smislu. Uz podršku Ministarstva kulture i informisanja, Grada Novog Pazara, Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije, Regionalno pozorište u Novom Pazaru počelo je sa pripremanjem za ozbiljan zadatak organizovanja ovako velikog događaja. Pripisanje tehničkih uslova, izrada vizuelnog identiteta, upoznavanje javnosti sa događajima koji ih očekuju tokom festivalskih večeri, zahtevalo je mnogo ozbiljnog rada. Posebnu zahvalnost dugujemo volonterima Kancelarije za mlade koji su delili propagandni materijal Pazarcima. Sve je spremno i praznik pozorišne umetnosti može

da počne. Festival otvara domaća predstava „Žak i njegov gospodar“ Milana Kundere u režiji Davida Alića. Dočekujemo ansamble iz Prištine, Užica, Kragujevca, Lazarevca, Šapca, Vranja i Kraljeva. Pokažimo još jednom da smo najbolji domaćini.

PROGRAM

19:30h

07.MAJ

PONEDELJAK

ŽAK I NJEGOV GOSPODAR Regionalno pozorište Novi Pazar
Tekst: Milan Kundera, Režija: David Alić**08.MAJ**

UTORAK

LIFT-SLOBODAN ŠOU Narodno pozorište Priština
Tekst: Jelena Bogavac, Režija: Nenad Todorović**09.MAJ**

SREDA

SVEDOBRONarodno pozorište Užice
Tekst: Stevan Vraneš, Režija: Nemanja Ranković**10.MAJ**

ČETVRTAK

RUBIŠTEŠabačko pozorište
Tekst: Ninoslav Djordjević, Režija: Kokan Mladenović**11.MAJ**

PETAK

4 BRATA Knjaževsko-srpski teatar, Kragujevac
Tekst: Radovan Tišma, Režija: Dragan Jakovljević**12.MAJ**

SUBOTA

DOM BERNARDE ALBE Puls teatar, Lazarevac
Tekst: Federiko Garsija Lorka, Režija: Bojana Lazić**13.MAJ**

NEDELJA

KEPLER 452B„Bora Stanković“ Vranje
Tekst: Tijana Grumić, Režija: Jug Djordjević**14.MAJ**

PONEDELJAK

OŽALOŠČENA FAMILIJA Kraljevačko pozorište
Tekst: Branislav Nušić, Režija: Miodrag Dinulović

19:30h

PRATEĆI PROGRAM FESTIVALA

7-14. maj

Izložba Muzeja pozorišne umetnosti Srbije:**MEŠA SELIMOVIĆ U POZORIŠTU (100 godina od rođenja), autor Olga Marković**

12. maj u 18:30h

Promocija izdanja Sterijinog pozorja - knjiga “POZORIŠNI DIRER I DRUGI ZAPISI” Aleksandra Milosavljevića i časopis Scena

REČ GRADONALČELNIKA NIHATA BIŠEVCA

Druga nedelja maja u Novom Pazaru biće pozorišni praznik. Ove godine, naš grad je po prvi put domaćin takmičarskog Festivala profesionalnih pozorišta „Joakim Vujić“. Uvereni smo da će Grad Novi Pazar, Zajednica profesionalnih pozorišta i Regionalno pozorište uz podršku Ministarstva kulture i informisanja u potpunosti odgovoriti na povereni zadatak, te da ćemo biti zapamćeni kao dobri domaćini.

Podrška festivalu je nastavak ispunjenja naše vizije i misije da Novi

Pazar bude istinski kulturni centar regiona. Upravo je zato grad budžetom za ovu godinu predvideo sredstva za održavanje festivala „Joakim Vujić“. Ovo je 54. put da se festival održava i ta tradicija je nešto što i mi želimo da postignemo sa našim mladim pozorištem.

Očekujemo višestruke koristi od ovog domaćinstva. Naše Regionalno pozorište će razmeniti iskustva sa ostalim kolegama. Osam dana za redom, grad će živeti u duhu pozorišta, smenjivaće se scene, žanrovi,

ansambli a glumci će biti u prilici da se opobaju na sceni i takmiče.

Posebno nam zadovoljstvo predstavlja prilika da glumci, reditelji, dramaturzi, književni kritičari, scenografi, kostimografi iz Prištine, Užica, Lazarevca, Kragujevca, Šapca, Vranja i Kraljeva bliže upoznaju naš grad. Uveren sam da će biti inspirativan za neka buduća zajednička pozorišna ostvarenja.

A ono što je najbitnije, publika će imati priliku da osam noći za redom gleda vrhunske predstave. Novopazarska publika je prerasla u pravu pozorišnu koja očekuje još mnogo sadržaja, a to što smo ove godine po prvi put domaćini ovog značajnog festivala, samo je jedan u nizu koraka koji ćemo napraviti, ne bismo li našoj publici konstantno širili kulturnu ponudu.

Na kraju, Festival profesionalnih pozorišta „Joakim Vujić“ ima poseban značaj za sve gradove i pozorišta koji učestvuju na njemu jer on podstiče ono do čega je nama posebno stalo, a to je ravnomerniji razvoj u svakom smislu, a posebno kulturnom, južno od Beograda i Vojvodine, kako i stoji u opisu ovog festivala. Ono u šta nimalo ne sumnjam jeste da će Pazarci biti srdačni i dobri domaćini. I to ne samo organizatori, već i svi građani. Zbog toga sam i uveren da će se festival „Joakim Vujić“ brzo vratiti kod nas.

OKRUGLI STO SVAKE VEČERI

Nezaobilazan deo svakog festivala „Joakim Vujić“ su okrugli stolovi koji se organizuju svake večeri nakon održane predstave. Moderatorica 54. Festivala profesionalnih pozorišta „Joakim Vujić“ je Aleksandra Glovacki, dramaturškinja i pozorišna kritičarka. Njeno bogato iskustvo garantuje da će razgovori biti kvalitetno vođeni ispuniti svoj cilj. Razgovor o predstavi, temama koje pokreće, umetničkom doživljaju i sve-mu onom što publiku zanima vodiće reditelji, dramaturzi, glumci, ali možda i najbitnije, publika.

Ovaj festival ne bi bio pravi susret pozorišta da nema direktnog kontakta između stvaraoca i publike. Pozivamo vas da komentarišete, kritikujete, tražite odgovore, predlažete i na taj način aktivno učestvujete u pozorišnom životu festivala.

Zadatak učesnika okruglih stolova se ne iscrpljuje samo u razgovorima. Na kraju festivala učesnici dodeljuju Nagradu okruglog stola kritike.

SEADETIN MUJEZINović,
PRESEDNIK SAVETA 54. FESTIVALA „JOAKIM VUJIĆ“ I DIREKTOR
REGIONALNOG POZORIŠTA U NOVOM PAZARU

ORGANIZACIJA FESTIVALA „JOAKIM VUJIĆ“ VELIKI IZAZOV

Kako ste došli na ideju da dovedete „Joakima Vujića“ u Novi Pazar?

Organizacija ovakvog događaja veliki je izazov, posebno jer se dosada nismo susretali sa ovako velikim događajima u oblasti pozorišta. Pre svega, naše aktivno učešće u Zajednici profesionalnih pozorišta Srbije postaklo je naše kolege da nam pruže poverenje. Novi Pazar će se ovom organiazacijom pozicionirati na pozorišnoj mapi Srbije i to nas raduje. Pred nama je veliki zadatak, ali mnogo toga je već urađeno. Mi smo veoma otvoreni grad i organizovanje velikih događaja nam nije strano. Drago mi je što ćemo nakon 54. Festivala „Joakim Vujić“ i tu značajnu stavku upisati u listu događaja.

S kojim teškoćama se suočava Regionalno pozorište u Novom Pazaru?

Rekao bih sa veoma sličnim problemima s kojima kubure kolege iz zajednice. Nedostatak novčanih sredstava nije novost, tako da i mi delimo tu sudbinu. Naš specifičan problem je što nemamo sopstevenu scenu, ali to je problem na čijem ćemo rešavanju aktivno raditi. Ono što nam ne nedostaje je volja, duh

i ambicioznost među zaposlenima. Regionalno pozorište je našlo svoje mesto među pazarskom publikom i zauzima značajan deo kulturne ponude Novog Pazara. Naša publika je veoma zahtevna i trudimo se da ispunimo njihova očekivanja raznovrsnom ponudom. Posebnu pažnju pridajemo dečijem teatru i najmlađi su naša najvernija publika. To je ulaganje u budućnost, kada mladu publiku zarazite virusom pozorišta.

Šta očekujete od festivala „Joakim Vujić“ u vašem gradu?

Pre svega jednu dobru atmosferu koja će i tokom, ali i posle festivalskih dana biti u Novom Pazaru doneti jedan novi dah Regionalnom pozorištu. Susrete s kolegama koji su dragoceni, razmenu ideja, kritički osvrt na naša stvaranja koji će nam pomoći da napredujemo. Ceo grad će dobiti ovom organizacijom. Više od 300 gostiju će doći u Novi Pazar tokom festivala. Često je citirana izreka da mesto koliko god bilo veliko, bez pozorišta ne može biti grad. Upravo zato smo zahvalni gradskom rukovodstvu što su prepoznali značaj koji će Novi Pazar imati od organizacije 54. Festivala „Joakim Vujić“. Podržali su nas i u finansijskom i u organizacionom smislu.

Šta očekuje publiku od 7. do 14. maja?

Po veoma povoljnim cenama od 300 dinara za dnevnu kartu, odnosno po 250 ako se karte kupuju u kompletu, publika će uživati u 7 takmičarskih i osmoj predstavu u čast pobenika. Bićemo u prilici da gledamo predstave profesionalnih pozorišta raznih žanrova i stilova u selekciji pozorišnog kritičara Aleksandra Milosavljevića. Veoma mi je drago što su dve predstave sa ovog festivala, a ukupno tri pozorišta i to užičko, šabačko i vranjansko, uče-

snici na Sterijnom pozorju, najprestižnijem festivalu nacionalne drame i pozorišta. Ono za šta posebno želimo da zainteresujemo publiku jeste aktivno, živo učešće u razgovorima o predstavama. Svake večeri nakon predstave biće održani okrugli stolovi sa glumcima, rediteljima, dramaturzima u foajeu Kulturnog centra. Okrugli stolovi su otvoreni i mi pozivamo publiku da se uključe u razgovor i iznesu svoje stavove o svakoj predstavi ponaosob.

Koji su prateći programi?

Izložba „Meše Selimovića u pozorištu“ koju nam je poklonio Muzej pozorišne umetnosti biće izložena u foajeu Kulturnog centra sve vreme trajanja festivala. Ova izložba kroz fotografije na 29 panoa prikazuje svet književnosti Meše Selimovića viđen iz dramskog ugla kroz pozorišne adaptacije njegovih dela „Prokleta avlija“ i „Derviš i smrt“

Takođe, selektor ovogodišnjeg festivala, pozorišni kritilar Aleksandar Milosavljević imaće promociju knjige „Pozorišni direr i drugi zapisi“, koja je izdanje Sterijnog pozorja, 12. maja u 18:30h.

STRUČNI ŽIRI

Đurđa Tešić, rediteljka
Aleksandar Gajin, glumac
Spasoje Ž. Milovanović, dramaturg

KRITIČAR FESTIVALA

Milivoje Mladenović,
dramski pisac i pozorišni kritičar

MODERATORKA OKRUGLOG STOLA

Aleksandra Glovacki,
novinarka i pozorišna kritičarka

REGIONALNO POZORIŠTE NOVI PAZAR

ŽAK I NJEGOV GOSPODAR

Tekst: MILAN KUNDERA**Režija:** DAVID ALIĆ**Dramaturgija:** KRISTINA BOJANIĆ**Scenografija:** ANDREJA RONDOVIĆ**Koreografija:** IRINA MITROVIĆ**Kostim:** SELENA TOMAŠEVIĆ**IGRAJU:****Žak:** RIFAT RIFATOVIĆ**Gospodar:** DUŠAN ŽIVANIĆ**Gostioničarka:** IVANA NEDELJKOVIĆ**Stari bigre, Markiz:** VAHID DŽANKOVIĆ**Vitez:** HARIS ŠEĆEROVIĆ**Agata:** ANĐELA MARIĆ**Justina:** ZEHRA AYBAR**Majka:** LEMANA BEĆIROVIĆ**Ćerka:** SANDARA MILJKOVIĆ**Mladi Bigre:** MITAR BELOJICA**Žan:** SEAD ŽUPLJANIN

Nema sumnje da je ova inscenacija po mnogim svojim elementima značajan, hrabar i ambiciozan iskorak u repertoarskoj politici novopazarskog teatra, evidentno sračunat da raznovrsnim izazovima doprinese stabilizaciji glumačkog ansambla, da podstakne i provocira unapređenje scenskih i tehničkih resursa pozorišta, ali i da – što je od ogromnog značaja – podizanjem standarda utiče na formiranje nove publike. S obzirom na sve pomenute elemente, ali i zbog odvažnosti uprave i autorskog tima da pristupe inscenaciji baš ovog komada, čini se da je opravdana odluka Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije da domaćinstvo Festivala povere Novom Pazaru.

PRATEĆI PROGRAM FESTIVALA OD 7 – 14. MAJA U FOAJEU KULTURNOG CENTRA

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA “MEŠA SELIMOVIĆ U POZORIŠTU”

Muzej pozorišne umetnosti Srbije ustupio je ovogodišnjem festivalu veoma interesantnu izložbu posvećenu Meši Selimoviću i pozorišnoj umetnosti. Postavka sadrži fotografije razmeštene na 29 panoa koje su uhvatile momente sa predstava “Derviš i smrt” i “Tvrđava”. Autorka ove izložbe je muzejska savetnica Olga Marković.

Izložba fotografija “Meša Selimović u pozorištu”, prvobitno je otvorena u Muzeju pozorišne umetnosti kojom se ova institucija priključila obeležavanju sto godina od rođenja slavnog književnika. Prilikom otvaranja izložbe, reditelj Nebojša Bradić rekao je da ona pono-

vo omogućava sretanje sa delom Meše Selimovića i to iz pozorišnog ugla. Po njegovim rečima, ova izložba i interpretacije Selimovićevih dela koje su se menjale i postaje sasvim prepoznatljive i danas, pokazuju da on pripada i ovom vremenu.

Fotografije koje prikazuju scene iz predstava “Derviš i smrt” i “Tvrđava” kruševačkog pozorišta, u adaptaciji i režiji Nebojše Bradića, kao i sa predstave “Derviš i smrt” iz 2008. godine koju je u Narodnom pozorištu u Beogradu režirao Egon Savin možete pogledati svih osam večeri trajanja festivala u foajeu Kulturnog centra.

REČ SELEKTORA ALEKSANDRA MILOSAVLJEVIĆA O IZBORU PREDSTAVA ZA 54. FESTIVAL PROFESIONALNIH POZORIŠTA „JOAKIM VUJIĆ“

PREPOZNAO SAM AMBICIJU POZORIŠTA DA PRAVE SMELE PREDSTAVE I DA POMERAJU GRANICE

Ako sam prošle godine, nakon duže pauze, ponovo intenzivno gledajući predstave u produkciji srpskih pozorišta, konstatovao da je situacija u ovdašnjem teatarskom životu alarmantno ozbiljna, sada moram donekle korigovati ondašnji zaključak. Situacija je sada, naime, mnogo gora. Mrtvilo, prepuštanje sudbini, odnosno rđavom toku kulturne svakodnevice, repertoarska lutanja i sve očiglednije koketeranje sa komercijalizacijom (a u nadi da će na taj način biti privučena ona publika koja želi da se zabavi i zaboravom utekne od stvarnosti), sve je intenzivnije prisutna u našim pozorištima. Istina, takva situacija nije karakteristična samo za prostore južno od Beograda i Vojvodine. Prošle godine predstave za ovaj festival nije prijavilo nekoliko teatarara članova Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije. Tako je bilo i ove godine; predstave nisu prijavili Leskovčani i Zaječarci. Oni prvo, kako čujem, još uvek postoje, dok su ovi drugi u jednom času bili ukinuti. I to drugi put u poslednjih desetak godina. Uve-

ren sam da bi neko – a ako baš niko, onda upravo ova Zajednica – morao da postavi pitanje zašto jedan teatar odbija da participira u procesu selekcionisanja, i da li se ovo pitanje sme svesti na odluku direktora, ili se pak tiče šireg društvenog i kulturnog konteksta koji, između ostalog, reprezentuje ova Zajednica. Takođe, smatram i da nije normalno da samo selektor bude zabrinut što je jedno od značajnijih domaćih pozorišta ukinuto zarad osnivanja kulturnog centra. Da li je to najava budućnosti koje će preoblikovati teatarski život Srbije, i da li će se crvena lampica upozorenja uključiti tek kada slične birokratske i antipozprišne odluke budu zakucane i na vrata ostalih ovdašnjih pozorišta.

Besparica, sve upornija, ozbiljnija i destruktivnija, ostavlja duboke ožiljke na predstavama pozorišta koja sam pohodio tokom minulih meseci. S druge strane, optimizam provocira činjenica da u Srbiji ipak postoje pozorišnici koji se ne mire sa postojećim stanjem. Bore se, na-

ime. Pronalaze u sebi motive i energiju da uprkos nemaštini, nebrizi, nenormananim zakonima, ne pristanu na samozadovoljstvo, nerad, nebrigu i – prave predstave. Neke od njih su osrednje, neke su ispod nivoa na koje su nas ta pozorišta navikla, ali ima i predstava koje pomeraju postojeće granice i uzdižu teatarski čin iznad banalnog nivoa zabave. Istovremeno, baš su one najbolji način ulaganja u edukovanje publike.

Upravo na tragu ove teme, naglašavam da je jedna od neuralgičnih tačaka srpskog teatarskog života besmislena podela na takozvane repertoarske predstave, namenjene publici, i one koje nastaju zbog festivala. Razumem ovu dihotomiju kao posledicu opšte sluđenosti pozorišnih uprava, kao njihov šizofreni odgovor na potrebu da, s jedne strane, bude obezbeđena publika, ali i da, s druge strane, uz pomoć učešća na festivalima ubede svoje osnivače, lokalnu samoupravu, da je gradovima i opštinama pozorište još potrebno, da i dalje ima smisla ulagati i tu jadnu crkavicu u održanje teatarskog života u njihovim sredinama. No, pristajanje na ovu podelu – repertoarske i festivalske produkcije – najčešće dovodi do toga da u našim pozorištima nastaju ili frankeštanske predstave, svojevrsni pačvork, kolaž, od svega i svačega, ili nešto još gore – slabašna i neuspešna imitacija nečega što nastaje na drugim mestima, u takozvanim pozorišnim razvijenim sredinama. Ili tačnije, u drugim pozorištima, ali i u neka sasvim drugačija vremena.

Sve ovo ne pominjem zato što želim da držim pridike. Uveren sam, naime, da smo svi mi, pozorišni stvaraoci i teatarski kritičari, u istom loncu. Neprijatne istine koje saop-

štavam ne tiču se samo takozvane uže Srbije, nego su tek za nijansu zaoštrenije no što je to slučaj, recimo, u Beogradu koji doživljavamo kao pozorišnu metropolu.

Ipak, imao sam sreću da vidim predstave na koje bi i te kako morao da bude ponsan i teatarski Beograd. Prepoznao sam muku stvaralaca i pozorišnih uprava, ali i majstora u radionicama za izradu dekora i kostima, kao i pozorišnih administracija, koji su, svi odreda, u proces nastanka i plasmana predstava uložili volju, ljubav i trud, ali više od svega – ambiciju. Ambiciju da prave smeđe predstave, da budu odvažni u vremenima koja nisu sklona umetnosti (a ta vremena, koliko ja pamtim, traju sada već više od dvadesetak godina) i da pomeraju granice. A te granice postoje na sve s trane. U svesti naše publike, sada već ozbiljno odgajane na realiti šou programima i besramnim pozorišnim tezgama koje neumorno krstare Srbijom, stvarajući lažnu sliku o tome šta su teatar i pozorišna umetnost.

Nažalost, granice postoje i u glavama mnogih naših teatarskih stvaralaca koji su zaboravili zbog čega su se svojevremeno upustili u pozorišnu avanturu. Zbog svega toga moj ovogodišnji izbor predstava za jedan od najznačajnijih domaćih pozorišnih festivala ne treba razumeti ni kao presudu, niti kao izraz elitizma, nego kao najiskreniji pokušaj da budu obodreni oni koji se u ovakvim pozorišnim okolnostima nemilice troše, ali i kao najdobronamernije podsećanje onima koji su se umorili da smognu snegu i hrabrosti i vrata se na staze na kojima su nekada bili. Te staze, naravno, danas ne izgledaju kao nekada, ali su i dalje pozorišne.

Izbor koji sam načinio je, razume se, kao i svaki drugi izbor subjektivan, a u njega su ušle sledeće predstave:

1. Milan Kundera, Žak i njegov gospodar, u režiji Davida Alića, Regionalno pozorište Novi Pazar

2. LIFT – Slobodan Šou Jelene Bogavac, režija Nenad Todorović, Drama srpskog Narodnog pozorišta u Prištini, izmeštena u Gračanicu.

3. Svedobro Stevana Vraneša, režija Nemanja Ranković, Narodno pozorište Užice

4. Dom Bernarde Albe Federika Garsije Lorke, režija Bojana Lazić, Puls teatar, Lazarevac

5. Četiri brata Radovana Tišme, režija Dragan Jakovljević, Knjaževsko-srpski teatar, Kragujevac

6. Rubište Ninosava Đorđevića, režija Kokan Mladenović, Šabačko pozorište

7. Kepler 452-B Tijane Grumić, režija Jug Đorđević, Pozorište "Bora Stanković" Vranje

Žao mi je što zbog Statuta Festivala nije moguće u selekciju uvrstiti i osmu predstavu u takmičarski program.

Pa ipak, mislim da bi za Festival „Joakim Vujić“ bilo značajno da svojoj publici prikaže i predstavu Sjaj i beda Trećeg rajha Bertolda Brehta, u režiji Slobodana Skerlića, Drama srpskog Narodnog pozorišta u Prištini, izmeštena u Gračanicu. Uveren sam da upravo ova predstava zaolružuje zastrašujuću sliku stvarnosti koju živimo, ukazujući na drevnu istinu da se istorija ponavlja. Možda je u pravu biofilozof koji je svojevremeno rekao da se istorija prvo dogodi kao tragedija a potom se ponovi kao farsa, ali u oba slučaja stradaju ljudi.

Voleo bih da ova predstava ipak bude izvdena u pratećem programu Festivala.

Predlažem da u čast nagrađenih bude prikazana predstava Ožalošćena familija Kraljevačkog pozorišta u režiji Miodraga Dinulovića, teatarskiuzbudljiva, glumački razigrana i rediteljski maštovita adap-

tacija slavne Nušičeve komedije koja će, uveren sam, razgaliti novopazarSKU publiku.

Činjenica da su se u ovom izboru našle inscenacije čak četiri dramska dela savremenih domaćih autora svedoči i o odluci ne malog broja ovdašnjih teatarara da svoje scene otvore za dela domaćih pisaca, što je izuzetno pohvalno.

Na Festival su mogle biti pozvane još neke predstave. Da je akcenat ovog festivala na dramskom tekstu, u selekciju bih uvrstio Dvesta Petra Mihajlovića ili Ulicu usamljenih automobila Zorana Pešića Sigmee.

Dvoumio sam se i da li da iz jednog pozorišta pozovem obe ponuđene predstave, ali sam ipak izostavio Jelku kod Ivanovih Pozorišta „Bora Stanković“, užičku Mandragolu, ali i To kod nas ne može da bude pirotskog Narodnog pozorišta, koje ističem kao primere pozorišne predanosti i hrabre repertoarske poteze.

NAGRADE

- Najbolja dramska predstava u celini
- Najbolja režija
- Najbolja scenografija
- Najbolji kostimi
- Četiri ravnopravne glumačke nagrade
- Nagrada mladom glumcu (do 25 godina)
- Specijalna nagrada (za tekst, dramaturgiju, jezik, scenski pokret, muziku i sl. ukoliko žiri donese takvu odluku)
- Nagrada okruglog stola kritike

IVANA NEDELJKOVIĆ,
DIREKTORKA PULS TEATRA U LAZAREVCU I
PRESEDNICA ZAJEDNICA PROFESIONALNIH POZORIŠTA SRBIJE

GLUMAC MORA DA SE IZBORI ZA SVOJU POZICIJU

Prva asocijacija na Novi Pazar?

U ovom trenutku svakako festival. Radujem se što smo ovde, i uzbuđena sam i treperim i brinem, kao kada je 2013. bilo kod mene.

Šta je presudilo da „Joakim Vujić“ ove godine bude održan u Novom Pazaru?

Ja lično sam veoma srećna jer je Novi Pazar multietnička sredina. Srećna sam što razbija predrasude i stereotipe i što će ljudi u ostatku zemlje upoznati ljude koje žive u njihovoj zemlji koji su i prijatniji i ljubazniji od ljudi koji žive u njihovoj neposrednoj blizini. Posebno me raduje što će festival dodatno da afirmiše Regionalno pozorište. I zato mislim da je odluka Zajednice profesionalnih pozorišta koja je bila jednooglasna, da festival bude u Novom Pazaru bila ispravna. S druge strane, festival ne samo da brine o nematerijalnom kulturnom nasleđu nego donosi puno i objektu. Ostaće neke resursi, pojačan svetlosni park, ostaće nešto što je neophod-

no da bi jedan projekat iz oblasti iz kulture bio urađen kako treba. Neće to biti samo „ovi naši glumci“ kako je to inače po svim gradovima, ne samo u Novom Pazaru.

Vaš pogled na rad Regionalnog pozorišta u Novom Pazaru?

Mislim da je postojala rupa od predstave „Hasanaginica“ do „Žaka“. Festival će poslužiti zaposlenima u Regionalnom pozorištu da opravdaju to što su na budžetskim platima. Nije položaj glumaca povoljan, ali smo i mi glumci doprineli tome. Glumac mora da se izbori za svoju poziciju i da časno i pošteno radi svoj posao. Volela bih da Regionalno pozorište u narednom periodu afirmiše i svoj grad i svoj rad, da uradi što veći broj predstava koje će biti raznovrsne i koje će gostovati ne samo širom zemlje nego i regiona.

Koliko je teško baviti se kulturom danas?

Kultura nije samo nadgradnja, to je kultura življenja, odlazak u po-

zorište, odnos prema onome što si pogledao, da li si nešto naučio, pozorište kao korektiv društva. Istina je da smo u teškim materijalnim uslovima, ali iz najtežih materijalnih uslova izrasla su najveća umetnička dela u svim oblastima umetnosti. Samo pogledajte pozorište Vranja, koje nema svoju zgradu, dve godine za redom ide na Sterijno pozorje, odlazi u Rusiju i dobija nagradu za najbolju predstavu. To ne znači da treba da radimo u teškim materijalnim uslovima. To samo pokazuje da se može u njima stvarati, ali nikako ne treba da postanu praksa.

Predsednica ste Zajednice profesionalnih pozorišta Srbije. Možete li nam reći nešto o aktivnostima kojima se zajednica bavi i šta ona znači za pozorišta koja su u njoj?

Zajednica profesionalnih pozorišta Srbije je objedinila 15 pozorišta, južno od Save i Dunava. Tu su i dva dečija pozorišta, Dečije pozorište iz Kragujevca i Lutkarsko pozorište iz Niša koji su se poslednji priključili Zajednici. Na taj način mi smo mapirani i kako nam sugerišu iz Ministarstva kulture i informisanja, mi smo na taj način konačno prepoznati. Imamo dva festivala „Joakim Vujić“ i „Mali Joakim“ koji se odvojio od velikog Joakima. Na primer Zajednica profesionalnih pozorišta Vojvodine ima festival koji objedinjuje predstave za decu i odrasle. Naravno, svako pozorište ima svoje probleme. Mnoge stvari očigledno treba da se menjaju, ali i mi iznutra treba da se menjamo. Država se neće baviti nama ako mi ne zauzmemo jasan stav.

Bilten 54. Festivala profesionalnih pozorišta Srbije „Joakim Vujić“.

Izdavač: Regionalno pozorište Novi Pazar i Zajednica profesionalnih pozorišta Srbije. **Urednik:** Hana Salihagić.

Tehnički urednik: irhad Salihagić. **Redakcija:** Milivoje Mladenović, Lilijana Ivanović. **Fotografije:** Tarik Graca